ఆటవెలది

"మీరు అమెరికా నుంచి వచ్చినట్టు మీరు ఫోన్ చేసేవరకు నాకు తెలియనే తెలియదు.... చాలా కంగారుగా మాటాడారు..... ..... ఏమిటీ విశేషాలు?"

రావ్‌జీ కుర్చీలోనుంచి ముందుకువంగి అడిగాడు.

అతన్ని కెదురుగాకూర్చున్న విశ్వమూర్తి ముఖం తెల్లగాపాలిపోయివుంది. మనిషిచాలా రోజులనుంచి నిద్రలేనట్టు కళ్ళు లోతుకిపోయి నీరసంగావున్నాడు.

మూర్తి రావ్‌జీ ప్రశ్నకి సమాధానం ఎక్కడ నుంచి ప్రారంభించాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

రావ్‌జీ మళ్ళీ కుర్చీలో వెనక్కిజేరగిలబడి కూచున్నాడు,

ఒక సంవత్సరంపాటు అమెరికాలో పర్యటించి వచ్చిన మూర్తి ఇలావుండడానికి కారణం ఏమైవుంటుంది?

"వాట్ విల్ యూ హేవ్?" అన్నాడు రావ్‌జీ బెల్ బటన్ నొక్కుతూ.

బయటగదిలోంచి పనివాడు వచ్చాడు.

"మరేం అనుకోకపోతే..... నా దగ్గరే..." జేబులోనుంచి సీసా తీశాడు మూర్తి.

పనివాడు మెల్లగా బయటకుజారుకున్నాడు.

"నేను రేషనలిస్టని...." అంటూ మొదలెట్టబోయాడు మూర్తి. అతనిగొంతు పూడుకుపోయింది.

రావ్‌జీ మాటాడలేదు.

"నేను దయ్యాన్ని చూశాను......"

"............."

"వ్యాపారం ఇక్కడవదిలేసి దేశాలంబడి తిరగడం నేను చేసిన పొరపాటేమో?"

"ఇది మీ బ్రాండ్ కదూ?" సిగరెట్టు పెట్టె మూర్తి ముందుంచాడు రావ్‌జీ.

"రమానాథ్ మీకు తెలుసా?"

"ఒక్కసారి కలిశాను......" అంతకంటె రావ్‌జీ ఏం చెప్పదలచుకోలేదు.

"క్షమించాలి రావ్‌జీగారూ....... నేను చెయ్యరానిపని చేశాను..... పెర్ హేప్స్ దేర్ అర్ గోస్ట్"— అర్ ని ఒత్తిపలికాడు మూర్తి.

"దయ్యాలనుకోబడ్డవాటిని దయ్యాలుకాదని ఋజువు చేసినవాళ్ళు కూడా దయ్యాలు లేవని చెప్పలేదు.... ఆ మేరకు మీరు చెప్పినది సబబే!"

"రావ్‌జీ! మీరు నాకు ఆంతరంగికులు. నా సమస్య చిత్రమైన సమస్య.... కోర్టు వ్యవహారం కాదు.... మీమీద నమ్మకంతోవచ్చాను.... నాకు సహాయం చెయ్యాలి.... ఇది నా జీవితానికే ముప్పుతెచ్చే సమస్యగా పరిణమిస్తోంది..... మీరేం అనుకోకపోతే....." మళ్ళీ సీసా మూత తెరిచాడు....

అతని చేతులు వణుకుతున్నాయి.

"సోడా?"

"అక్కరలేదు... నాకు అందమైన, అనుకూలవతియైన భార్య వుంది. ఆమె మంచితనమే నా పతనానికి కారణమేమో!"

-రావ్‌జీ గొంతు సవరించుకున్నాడు... తనుతాగి ఏదో వాగుతున్నభావం కల్పించా ననుకున్న మూర్తి గబగబా చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"మీతో చాలా విషయాలు చెప్పాలని వచ్చాను. కేవలం లాయరుగానే కాకుండా నా శ్రేయోభిలాషిగా మీరు నాకు సహాయం చెయ్యాలి. మనిషిగా నన్ను ఆదుకోవాలి...."

"క్లయింటుల క్షేమంచూడడం నా వృత్తి, నా విధి... అమాయకులను రక్షించడం నా బాధ్యత. స్నేహితులను ఆదుకోవడం నా వ్యక్తిగత కర్తవ్యం .... మీరు నాకు పదేళ్ళుగా తెలుసు..... చాలా లావాదేవీలు మీ పక్షాన వాదించాను..... మిమ్మల్ని...."

"అలా ధైర్యం చెబుతారన్న విశ్వాసంతోనే మీదగ్గరకొచ్చాను. కామాక్షి మీకు తెలియదు అది నా డ్రయివరు చెల్లెలు.... అది నాకూ రమానాథ్‌కీ కూడా."

మూర్తి మాటలకోసం తడబడుతూ రావ్‌జీ వంకచూసి తలదించుకున్నాడు.

"బోధపడింది... చెప్పండి."

"రమానాథ్ స్త్రీ సుఖానికి అర్హుడుకాదు... కాని నేను కామాక్షి... వాడొక వయూర్ చెయ్యలేనిది చూసి ఆనందించేవాడు.... అలాగే తృప్తి పడేవాడు... నేను వెళ్ళిన ఆరువారాలకి ఆమె గర్భవతి అన్నవిషయం తెలుసుకుని రమానాథ్ కంగారుపడిపోయాడట ఆమెకు ఎలాగో ధైర్యం చెప్పాడట. ఆమె ఏడ్చి ఏడ్చి.... వాడి తృప్తికోసం వాడితో.....

"గో ఎ హెడ్! ఐ అండర్‌స్టాండ్!"

"ఒకరోజున ఉరిపోసుకుందట. బయటకు పొక్కనియ్యకుండా దాని శవాన్ని మా పెరట్లో పూడ్చిపెట్టించాడట... నేను వచ్చాక చెప్పాడు."

"రమానాథ్‌కి పెళ్ళికాలేదా?"

అయింది......."

"ఆమె"

"ఏంచేస్తుంది... ధనవంతుల పిల్ల అతన్ని వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది."

"మరి మీ డ్రయివర్?"

"కామాక్షి ఎవడితోనో లేచిపోయిందనే వాడిని భ్రమింపచేసి వాడికి వ్యాపారం చేసుకోడానికి డబ్బు ఇచ్చి బెజవాడ పంపేశాడు రమానాథ్. ఇప్పుడు ఆ డ్రయివర్ ఓ వ్యాపారస్థుడు. వాడి దగ్గర ఆరు టాక్సీలు ఉన్నాయిట."

"కామాక్షి చావుగురించి రమానాథ్ మీకు అబద్ధం చెప్పివుంటే?"

"మొదటి విషయం వాడికి నాకూ మధ్య రహస్యాలులేవు. నా విషయమంతా వాడికి తెలుసు. వాడివిషయం నాకు క్షుణ్ణంగా తెలుసు.

"మరో విషయం...... కామాక్షి అస్థిపంజరం మా పెరట్లో బయటపడింది. వెనక పునాదులు

తీస్తున్నాను మరో నాలుగు గదులు వేయిద్దామని........ అది బయటపడకపూర్వమే చెప్పాడు కామాక్షిని అక్కడ పాతిపెట్టించినట్టు... అంతేకాదు..... ఈమధ్య కొన్నిరోజులుగా కామాక్షి కనబడుతోంది... అదే దయ్యంరూపంలో .... గర్భిణిగా బలవంతం చావుచచ్చింది. దానికి కారణం నేను. దయ్యాన్నంటే నేనునమ్మనుకాని... చేజేతులా కళ్ళు తెరచుకున్నానన్న అహంభావంతో చేసిన పాపం సంగతేమిటి? నేను రేషనలిస్టుని కావచ్చు కాని మనసు పెట్టేబాధ.... రమానాథ్‌తో చెబితే దయ్యమేమిటి? నీ మనసే నిన్ను అలాహింసిస్తోందని మనస్తత్వవేత్తలా నన్ను మరోలా పొడిచిచంపుతున్నాడు. వాడికి గుండెజబ్బు.... పదేపదే నా సమస్య వాడితోచెప్పడానికీ లేదు. వాడికి కామాక్షిలాంటి మనుషులు చాలామంది వున్నారు. పుత్తపుణ్యానికి డబ్బులిస్తే ఏ వేశ్య ముందుకురాదు?......."

"దట్సాల్‌రైట్.... పెరట్లో శవం కనపడి ఎన్నాళ్ళైంది."

"నేనువచ్చి మూడునెలలైంది..... రమానాథ్ నేను రాగానే ఈవిషయం నాకుచెప్పాడు... నేను పునాదులు వేయడం మొదలై రెండునెలలైంది......... ఈ శవం బయటపడడమూ. అది నలుగురికీ పొక్కడమూ జరిగినాలుగువారాలై అది పనివాళ్ళు పరుగుపరుగున వచ్చారు.... ఆ జుట్టు కామాక్షిదే. అనుమానంలేదు.... ఈ ఇల్లు మా తాతగారు కట్టించినది.... పెరట్లో శవం...."

"శవం?"

"కాదు-అస్థిపంజరం..... పనివాళ్ళు ఠక్కున పనిమానేశారు... మరో జట్టును.పెట్టాడు కంట్రాక్టర్... అందులో ఒక కూలిమనిషికి మతిభ్రమ వచ్చింది.... నేనే ఎలాగో డాక్టరుదగ్గరకు పంపి....... మరో పనికుర్రవాడు జడుసుకుని మంచం పట్టిపోయాడు. పని ఆగిపోయింది కంట్రాక్టరు మరోజట్టును కుదర్చడం అంతతేలికైన పనికాదంటున్నాడు. పోలీసులవరకూ పోయింది వ్యవహారం. అయితే నాపలుకుబడిని వుపయోగించి ఇది బయటకురాకుండా జాగ్రత్తపడుతున్నాను. దయ్యం విషయం నా భార్యకు తెలిసింది. కామాక్షి విషయంకూడా తెలుస్తుందేమోనని హడలిపోతున్నాను. ఇన్‌కమ్‌టాక్స్ రెయిడ్ ఒకటివచ్చింది. పులిమీదపుట్రలా... ఈ హడావుడిలో దయ్యం బెడద..... నాకుమనసు స్థిమితముగా వుండడంలేదు.... ... నన్ను చూస్తే నాకే అసహ్యం వేస్తోంది... నేను హత్యచేసి విదేశాలకి పర్యటనంటూ వెళ్ళేనని వదంతివచ్చేస్తోంది....... అన్నిదిక్కులనుంచీ మంటలు... నేను బయటపడడం ఎలా?....... రమానాథ్ నేనూ ఆమెతో ..... నాకు మతిపోతోంది....."

"పోలీసులు కేసేమైనా నమోదుచేశారా?"

"లేదు, రమానాథ్ ధర్మమాఅంటూ అర్ధరాత్రి అస్థిపంజరాన్ని తరలించేశాం .... కాని దయ్యం...."

"దయ్యం విషయం నిదానంగా చెప్పండి" రావ్‌జీ చేతులుకట్టుకుని కూర్చుని జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు.

"ఆ శవం బయటపడ్డ దగ్గరనుంచి...."

"శవమా అస్థిపంజరమా...."

"సారీ అస్థిపంజరం!"

"ఆల్‌రైట్, చెప్పండి."

"ఆరోజు నాకు నిద్రపట్టలేదు గదిలో నా భార్య నిద్రపోతోంది. టెర్రెస్‌మీదకి వచ్చాను. టెర్రెస్‌మీద నుంచి పునాదులవంక చూస్తూ నుంచున్నాను. మసక మసకగా వెన్నెల కాస్తోంది. ఆ

వెలుగులో తెల్లటి చీరతో ..... నా గదివంకే చూస్తోంది కామాక్షి.... గాజులు గలగలమన్నాయి... దయ్యాల్లో నాకు నమ్మకం లేదు. దయ్యం అంటే గడగడ వణికే మనిషిని కాదు. మెల్లగా కిందకు వెళ్ళాను. నా అలికిడి వినగానే మెల్లగా పక్కకు నడచిపోసాగింది. ఒక్క క్షణం నేను అగాను. గుప్పుమని ఏదో సువాసన... కాలి అందెల చప్పుడు..... ఔట్ హవుస్ ప్రాంతంలో అదృశ్యమైపోయింది.

నేను తెల్లబోయాను. కాసేపు అక్కడే నుంచుని గదిలోకి వెళ్ళిపోయాను.

ఆ రాత్రి నాకు నిద్రపట్టలేదు. మళ్ళీ టెర్రెస్ మీదకొచ్చి పచార్లు ప్రారంభించాను. దయ్యం మరి కనబడలేదు.

"మరికామాక్షి.... **అదే కామినీ** పిశాచం..... కనబడలేదా?"

"మరుసటిరోజు చిన్నగా నవ్వు వినబడింది. అలా రోజూ ఏదో శబ్దం వినబడడం. సువాసన రావడం... అడపాదడపా కామాక్షి కనపడుతూనే వుంది. ఓరోజు రాత్రికి రాత్రి నాలో ఆవేశం వచ్చింది... ఎవరైనా నన్ను ఆటపట్టిస్తున్నారేమో! ఓ కేబుల్ వైర్‌కొని ఓ గంటలో మూడు లైట్లు ఏర్పాటు చేశాను. వాటి స్విచ్చి టెర్రెస్ మీదే వుంచాను. పనివాళ్ళు పనికిరావడం మానేశారు సిమ్మెంటు లేక పని ఆగిపోయిందని అం[illegible] అనుకుంటారని సరిపుచ్చుకున్నాను. ఆ రాత్రి పన్నెండు ప్రాంతంలో కామాక్షి సాక్షాత్కరించింది.... అవే పరిమళాలు... అవే గలగలలు ..... అదే నవ్వు....

వెంటనే లైటు వేశాను. కామాక్షి ఎదురుగా నుంచుంది. మెట్లుదిగి పరుగుపరుగున ఆమె వంక పరిగెత్తాను. చేతిలో రివాల్వర్... గురిచూసి కాల్చాను. నాలుగు రౌండ్లు కాల్చాను. పెద్దపెట్టున నవ్వి అదృశ్యమైపోయింది."

"నో నో! అదిసరియైన పద్ధతికాదు. అది ఎవరో మనిషే అయివుంటే మీ రివాల్వర్ దెబ్బకి చనిపోతే హత్యానేరం మీమీదకు వస్తుంది. దయ్యాన్ని తుపాకీతో ఎప్పుడూ వేటాడకూడదు. నెవర్ డూ ఇట్ ఎగైన్"

"దయ్యమే అయితే దాన్ని రివాల్వర్ ఏం చెయ్యలేదుగదా. మనిషే అలా వేషం వేస్తే చంపడానికి నేను సందేహించను. ఆ తరువాత ఏమైనా కానివ్వండి."

"మీరు ఫిక్స్‌చేసినలైట్లు ఇంకాఅలాగే వున్నాయా"

"వున్నాయి"

"మీభార్యకి ఈ వృత్తాంతం తెలుసా?"

"దయ్యం విషయమే తెలుసు... కామాక్షి విషయం తెలియదు... ఏ పరిస్థితులలోనూ తెలియకూడదు..... నా భార్య చాలా పిరికిమనిషి... నన్ను టెర్రెస్‌మీదకి వెళ్ళవద్దంటోంది."

"మరి రమానాథ్?"

"ప్రస్తుతం ఓ పదిరోజులనుంచి వాడు ఊళ్ళోలేడు"

"మీ ఇంట్లో ఇంకెవరుంటున్నారు?"

"నేనూ, మాఆవిడ..... మా ఇద్దరు పిల్లలు .... అమ్మాయిటెన్త్ అబ్బాయి ఎయిత్ చదువుతున్నారు."

"వాళ్ళకెవరికీ ఈ గొడవ తెలియదా?"

"పిల్లలకి తెలియదు"

"పనివాళ్ళు?"

"ఒక్కడే వున్నాడు. చాలా రోజులుగా వుంటున్నాడు. నమ్మకస్తుడు..... నాకూ కామాక్షికీ. నాకూ రమానాథ్‌కీ మా ముగ్గురిలో ఎవరికి ఎవరితో ఎలాంటి సంబంధంవుంది వాడికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు... కాని వాడూ కామాక్షి ఎవడితోనో లేచిపోయిందనే అనుకుంటున్నాడు. వాడివల్ల నాకేం ఇబ్బందికలగదు....నేనంటే వాడికి గొప్ప ఎడ్మిరేషన్"

మీ ఇంటికి ఓసారివచ్చి నాలుగుచూస్తా..... సాయంకాలం ఐదున్నర ప్రాంతంలో...ఇంతకీ మీ ఉద్దేశ్యంలో....."

"అది దయ్యమే....లేకపోతే నా రివాల్వర్ గుళ్ళనుండి తప్పించుకోలేదు"

"కామాక్షి మీకు అంతగా గుర్తుందా?"

"కొన్నేళ్ళు మంచంపంచుకున్న మనిషి"

"అది నిజంగా దయ్యమే అయితే నేనేం చెయ్యగలను? ఏంచెయ్యమంటారు?"

"అది దయ్యంకాదని ఋజువుచెయ్యాలి. లేకపోతే నేను భూతవైద్యుడి దగ్గరకు వెళతాను. దానికి మీసహాయం అవసరం"

"నేను చేసేది లాయర్ వృత్తి. నాదగ్గరకి రమ్మని ఎవరు సూచించారు? రమానాథ్ పంపాడా నాదగ్గరకు?"

"నో నో!నాకు మాఆవిడ చెప్పింది"

"మీ ఆవిడా?"

"వాళ్ళ పుట్టింట్లో....దయ్యం బెడదని. చాలా సంవత్సరాల క్రిందట ....మీరు వదలగొట్టారటగా....నేను మామయ్యగారికి నిన్ననే ట్రంక్ కాల్ చేసి కనుక్కున్నా....మీగురించి చెప్పారు"

"మీ అత్తవారిది అమలాపురమా?"

"అవును"

"మీకు రైఫిల్ షూటింగ్ వచ్చా?"

"ఎన్‌సిసిలో నేర్చుకున్నాను ముందు......ఆ తరువాత కూడా రెగ్యులర్‌గా ప్రాక్టీస్‌చేస్తూ వచ్చాను. నాకు గన్ లైసెన్స్-రివాల్వర్ లైసెన్సూ రెండూ వున్నాయి"

"గన్‌తో కాల్చారా? రివాల్వర్‌తో కాల్చారా ఆరోజు"

"రివాల్వర్‌తో"

"సరే సాయంకాలం వస్తాను...ఐదున్నర తరవాత. రమానాథ్ ఎప్పుడు ఊరునుంచి వస్తాడు?"

"ఓ నాలుగైదు రోజుల్లో తిరిగిరావచ్చు"

"నేను నిజంగా మీకు సాయం చెయ్యగలిగేదీ లేనిదీ మీ ఇంటికి వచ్చాక చెబుతాను..."రావ్‌జీ లేచినుంచున్నాడు.

మూర్తి మెల్లగాలేచి "తప్పకుండా రండి" అని చెప్పి మెల్లగా వెళ్ళిపోయారు.

ఆరవుతుండగా రావ్‌జీ అయనతోపాటు ఓ పాతికేళ్ళ అమ్మాయి విశ్వమూర్తి ఇంటికి వెళ్ళారు. డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోనే మూర్తి భార్య కనపడింది. ఆమెనుచూసి ఇద్దరూ ఓ క్షణం అలా వుండిపోయారు.

- అంత అందమైన భార్యవుండగా...డ్రైవర్ చెల్లెలు కామాక్షి...మనుషుల మనస్తత్వాలకి ఎవరు బాధ్యులు? వాళ్ళేకాదేమో? కొన్ని పరిస్థితుల్లో ....చదువూ సంస్కారం ఏమవుతాయి?

రావ్‌జీ ఆలోచన విరమించాడు.

బయట కారు ఆగడం చూసి ఓక్షణం తరువాత కిందకు వచ్చాడు మూర్తి.

"మేడమీద మాట్లాడుకుందాం" అంటూ ఇద్దరినీ మేడమీదకు తీసుకువెళ్ళిపోయాడు.

"ఈమె?"

"నా కజిన్ వసుంధర. మై డియరెస్ట్ ఫ్రెండ్...."

వసుంధరకి దోవలో జరిగిన విషయం వివరిస్తూ రావ్‌జీ తన మనస్సులోని సందేహా లన్నిటినీ వివరించాడు.

రమానాథ్ ఊరునుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఎందుకని?

రమానా ని నమ్మకు డని వరకు నమ్ముతున్నాడు మూర్తి! రమానాథ్ తనూ చేసిన హత్యని నెమ్మదిగా, తెలిపి గా మూర్తి మీదకు నెట్టుతున్నాడా?

బయట పడిన పక్షిపంజరం ఎవరిది? నిజంగా కామాక్షి చనిపోయిందా? మూర్తి రమానాథ్ గురించి చెప్పిన విషయాలు నిజమని రూఢి చేసుకున్నా అతని మీద ఏదో అనుమానం తనకి ఎందుకు వస్తోంది?

దయ్యానికి రమానాథ్‌కీ ఏమైనా సంబంధం ఉందా?

విచిత్రమైన మనస్తత్వం ఉన్న రమానాథ్ నిజంగా కామాక్షిని చంపాడా? అసలు చనిపోయినదెవరు?

దయ్యం అసలు మూర్తికే ఎందుకు కనపడుతోంది? రివాల్వర్ గుళ్ళు దయ్యానికి తగలకపోతే ఏగోడకోతగిలి అక్కడే వుండాలికదా?

వసుంధరతో చెప్పాల్సినవన్నీ చెప్పి, చెయ్యాల్సిన పనులన్నీ జాగ్రత్తగా వివరించాడు రావ్‌జీ.

"దయ్యం రమానాథ్‌కి కనపడలేదా? ఎప్పుడూ?"

"లేదు అసలువాడు నమ్మడు....నేనూనమ్మే వాడినికాను ఇంతవరకూ....పైగా నా పాపానికి దాని ప్రాణం తీసుకుందన్న తపనతో, నేరం చేశానన్న భావంతో నాలో ఏవేవో వింత ఆలోచనలు, భయాలూ, భ్రాంతులూ వస్తున్నాయంటాడు రమానాథ్.... "జస్ట్ ఫర్‌గెట్ ఇట్" అంటాడు. అదేదో అంత సులువైనట్లు నాకు కావాల్సిందిప్పుడు మనశ్శాంతి...మంచీ చెడూ తెలియని మోహావేశంలో నన్ను చూస్తే నాకే అసహ్యంవేస్తోంది. చేసినదానికి ఎలాగో ఓలా శిక్ష అనుభవించడమంటే ఇదే కాబోలు. నాకు కావాల్సింది స్వచ్ఛమైన, శాంతియుత మైన జీవితం...ఈ కొంప ఎంతకో అంతకి అమ్మిపడేసి మరెక్కడికైనా పోవాలి...తొందరపడవద్దంటున్నాడు రమానాథ్. నాబాధ వాడికేం తెలుసు?"

రావ్‌జీ అలా అతనివంక చూస్తూ ఓ నిముషం వుండిపోయాడు.....కాని అతను కళ్ళు ఇంకేవో దృశ్యాల్ని చూస్తున్నాయి. వాళ్ళ మధ్య సంభాషణని ఊహించుకుంటున్నా డతను.

ఒక్క క్షణంలో రావ్‌జీతేరుకుని "పదండి. పెరడు చూసివద్దాం" అన్నాడు.

"పెరటి వైపునుంచి గేటు లేనేలేదా. ఈ ఇంటికి?"

ఉంది...కాని అది చాలా సంవత్సరాలుగా తెరవడమే లేదు. కారు ముందు గేటులో నుంచే

పెట్టేస్తున్నాను

"ఈ పక్క ఇల్లు ఎవరిది?"

"రమానాథ్‌దే"

రావ్‌జీ సాలోచనగా, సార్థకంగా చూశాడు వసుంధర వైపు.

"అవతల పక్క ఇల్లు ఎవరిది?"

"ఎవరో మార్వాడీది. ఆ ఇల్లు కొనాలని రమానాథ్ చాలా ప్రయత్నం చేశాడు. కాని పడలేదు. మనవాడి కంటే తెలివిగా మార్వాడి వ్యవహారం నడిపించి కొనేశాడు. రమానాథ్‌కి ఏ నాటికయినా ఆ ఇల్లు తనది చేసుకోవాలని ఆశ. పూర్ ఫెలో, పెళ్లాం పిల్లలులేకపోయినా బోల్డు ఆశవాడికి ఆస్తిమీద, ఏం చేసుకుంటాడో?

కొన్ని కొన్ని మనస్తత్వాలు చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి. దేర్ ఈజ్ నో టెలింగ్ ఆఫ్ పిక్యూలియారిటీస్...ఆ రివాల్వర్ ఓ సారి చూపిస్తారా? అదే కాదు మీగన్ కూడా? ఇదేనా మీ డ్రయివర్ వుండేవాడని చెప్పారు. ఆ అవుట్ హౌస్" అదే!"

"తాళాలు వేసేసి వున్నాయి. తియ్యండి, చూద్దాం"

"తాళాలు ఇంట్లో ఉన్నాయి"

"వసూ. నువ్వెళ్ళి ఆ గన్ అవీ చూడు. ఈయన చూపిస్తారు. వెళ్ళి తాళాలు తీసుకురండి. నేనిక్కడే ఉంటా"

వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళారు. రావ్‌జీ చుట్టూ కలియచూశాడు. రమానాథ్ ఇంటివంక చూస్తూ అలా నుంచున్నాడు. మార్వాడీకి రమానాథ్‌కి వైరం వుందా? ఎంత వరకు? రమానాథ్ గోడ అటు మార్వాడీ గోడ రెండూ తక్కువ ఎత్తే వున్నాయి.

పెదవులు బిగించి అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తుండగా మూర్తి తాళాలు తెచ్చాడు.

గదంతా దుమ్ము కొట్టుకుపోయి వుంది. కొన్ని నెలలుగా దానిని ఎవరూ తెరవలేదు.

"దయ్యాలకు తాళాలు అడ్డు వస్తాయా? ఆ దయ్యం నేరుగా ఈ గదిలోకే వెళ్ళిపోయిన ట్లనిపించింది"

"రమానాథ్ - ఆ మార్వాడీ వీరిద్దరిలో మీకు శత్రువయ్యే అవకాశం ఎవరికుంది?"

"వాట్ ఎ కొశ్చన్! రమానాథ్ నాకు స్నేహితుడు. అప్పుడు అంతరంగికుడు. ఆ మార్వాడీకి నా ఇల్లుమీద కన్ను వెయ్యాల్సిన అవసరం లేదు"

"మీడ్రయివర్?"

"వాడికి క్షణం తీరికుండదు వాడి వ్యాపారం. ఆరు టాక్సీలువాడికున్నాయ్..... వాడికి పెళ్ళాం పిల్లలు...నాకు శత్రువెవరూ లేరని నా ఉద్దేశ్యం....."

"సరే! రమానాథ్ ఇంటిలో ఎవరుంటారు?"

"ఓదూరపు బంధువు-ముసలామె పనివాళ్ళు..... వయసులోఉన్న వాళ్ళెవరూ ఆ ఇంట్లోలేరు అదే చిత్రం....."

"మీఇద్దరి స్నేహం ఎన్నాళ్ళనుంచి?"

ఒకటవ క్లాసునుంచి కలిసి చుదువుకున్నాం. నామీద వాడికి చాలా అపేక్ష. నేనేకష్టంవచ్చినా వాడితో చెప్పుకోకుండా ఉండలేను. వాడూ అంతే"

"ఈ రోజు కరెంటుపోదు!" వసుంధర అంటూ వచ్చింది గట్టిగా.

మూర్తి తెల్లబోయాడు.

"మీకు జ్యోతిషం తెలుసా?"

"తెలుసు!" రావ్‌జీ అందుకున్నాడు. వసూకే కాదు నాకూ తెలుసు. ఈరోజు దయ్యం మళ్ళీవస్తుంది. కాని మీరు నాకు ఒకమాట ఇవ్వాలి...కాదు ఆ రివాల్వర్, గన్ రెండూ.... అలా కాదు దయ్యం కనపడగానే మీరు ఆగిపోవాలి. చేతిలో రివాల్వర్ గన్, ఏవీ తీసుకుని వెళ్ళకూడదు వెళ్ళారా...ఆ తరువాత మళ్ళా నేరానికి శిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుంది.

"నేను మాట ఇస్తున్నాను" మూర్తి నిశ్చయంగా చెప్పాడు.

"అలా అయితే కామాక్షి ఉరి వేసుకుని ఎందుకు చస్తుంది?"

"అది నా పొరపాటుకాదు. దానికి ఒక భర్తని చూసిపెట్టేవాడిని నేనిక్కడ ఉంటే-రమానాథ్‌కి ఆ తెలివి తేటలులేక....."

"ఆల్‌రైట్ ఊరుకోండి...ఈ రాత్రికి మీరు సాహసయాత్రలేం చెయ్యకుండా ఉంటే రేపు మీకు దయ్యంబెడద వదులుతుంది ఎట్‌లీస్ట్ వదులుతుందని నేననుకుంటున్నాను. పద వసూ....."

వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

మూర్తికి ఈ విషయం వాళ్ళతో ఎందుకు చెప్పానా అని బాధ అనిపించడం మొదలైంది.

"-సినిమా కెళదాంపద!" మూర్తి భార్యతో అన్నాడు.

"ఆవచ్చినవాళ్ళెవరు? నాకేదో భయంగా ఉంది...."ఆమె తడబడింది.

"ఎవరయితేనేం....రేపటివరకూ అడగకు. నేను చెబుతాగా...పిల్లలేరి?"

"ఆడుకోడానికి వెళ్ళారు...."

"సారీ! ఎవరి మానాన వాళ్ళం అలా తిరుగుతున్నాం..... నువ్వే ఒంటరిగా..."

"కొత్తగా మాటాడుతున్నారు!"

"మనిషికి వయసు పెరుగుతున్న కొద్దీ ఆలోచన పదునవుతుంది....బాధ్యతలతో పాటు ఆరాటాలూ పెరుగుతాయి...నువ్ క్షమించగలవా?"

"మీరు ఏం చేశారని?"

"ఏం చెయ్యలేదనే......నీకు నేను ఏం చెయ్యలేకపోయాను..."

"నా కేదో భయంగా ఉందండి...."

"అలా తిరిగివద్దాం పద...."

"వద్దు ఇంట్లోనే ఉందాం ...పనివాడూ రాలేదు ఈ రోజు...ఇల్లు వదలి వెళ్ళడం నాకు...."

- మామూలుగా భోజనం చేశారిద్దరూ పిల్లలు ఇంటికి వచ్చాక. వాళ్ళ ఎదురుగా మాట్లాడే **అవకాశంలేక** ఆ విషయం గురించి ఇద్దరూ మౌనంగా ఉండిపోయారు.

- రాత్రి పదకొండవుతుండగా మూర్తి టెర్రస్ మీద కొచ్చాడు.

రావ్‌జీకి ఈ రోజు దయ్యంవస్తుందని ఎలా తెలిసింది?

వసుంధర "ఈ రోజు కరెంటు పోదు" అనడంలో ఆంతర్యం ఏమిటి?

అనవసరంగా తన గుట్టంతా రావ్‌జీతో చెప్పుకోడంలో తను పొరపాటే చేశాడా? ఇందులో నిజంగా రావ్‌జీ చెయ్యగలిగినదేమిటి?

తలనిండా ఆలోచనలు. ఆతృత. గదిలోని గోడ గడియారం అంత బిగ్గరగా కొట్టుకుంటోంది మూర్తి గుండె.

"ఇంకా నిద్రపోలేదూ? ఏం చేస్తున్నారిక్కడ?"

"...ఆ! నువ్ నిద్రపోయావ్...నాకు నిద్రరాలేదు..."

"అయితే కుర్చీలు వేసుకుని ఇక్కడ కూచుందాం!" - లోపలకు వెళ్ళబోయింది ఆవిడ.

మొదటిసారిగా భార్యమీద అనుమానం వేసింది మూర్తికి ఆదయ్యానికి ......కొంపదీసి తనగుట్టు తెలిసిపోయిందా ఏమిటి? రమానాథ్ ఎలాగూ కామాక్షి చనిపోయింది కదా అని తన భార్యతో తన రహస్యాన్ని చెప్పేశాడా?

- అందుకే ఆమెలో ఏదోమార్పు కనపడుతోంది....

"చూడు! ఈ ఒక్క రాత్రి నువ్ కిందకు వెళ్ళి పడుకో...నాకు దయ్యం బెడదలేదు.... కాసేపు పోయాక నేనూ కిందకు వచ్చేస్తా.... పిల్లలు ఒంటరిగా ఉన్నారు...."

ఆమె వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోతుంటే మరింత అనుమానం వేసింది మూర్తికి. ఆమె నడకకి తను చూసిన దయ్యం నడకకీ పోలికుంది.

తనలో మార్పు తీసుకురావడానికి తన భార్యా నాటకం ఆడుతుందా? అందుకేనా రావ్‌జీ దయ్యాన్ని తుపాకీతో వేటాడవద్దని చెప్పింది?

ఓ పావుగంట పోయాక క్రిందకి వెళ్ళాడు మూర్తి. ఆమె నిద్రపోతోంది.

బయట తలుపు గడియవేసి మరీ మేడ ఎక్కాడు.

కామాక్షి చీర కట్టుకుంటోంది. గాజులు గలగలమని శబ్దంచేస్తున్నాయి. ఆ తరువాత పూలు ముడుచుకుని....సువాసన...అందెల చప్పుడు....తనవైపే వస్తోంది....

ఠక్కున లైటు వేశాడు. నాలుగు లైట్లూ వెలిగాయి.

ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది మూర్తికి...అదే కామాక్షే...సందేహం లేదు.. కొంతవరకూ వచ్చి తలదించుకుని నుంచుంది. ఏదేదో గుర్తుకొస్తోంది మూర్తికి.

రివ్వునవెళ్ళి మెట్లుదిగి పెరట్లోకి వెళ్ళాడు. అప్పటివరకూ అక్కడే నుంచున్న కామాక్షి వెనుదిరిగి మెల్లగా సాగిపోయింది.

సన్నగా ఏడుపు వినపడుతోంది.

"హలో! మిస్టర్ మూర్తీ....దయ్యం కనపడిందా?...అరెరె...అదేనా దయ్యం. అది కామినీ పిశాచం....దయ్యం కాదు"

మూర్తి మతిపోయింది.

"ఒక్కక్షణం ఆలస్యమైపోయిందిలేకుంటే మీకూ కనపడేది...."

"కనపడుతుంది...ఇవాళ మరి వాన రాదు".... రావ్‌జీగొంతు పెంచి అన్నాడు.

"వాట్?"

"అదిగో....."ఆ..... ఆకారం వాళ్ళవంకే వస్తోంది.

మూర్తి పరిగెత్తబోతుంటే రావ్‌జీ అతన్ని పట్టుకున్నాడు.

భయపడవద్దు....ఈమె....రా! కామినీ..... "

ఆమె దగ్గరగా వచ్చింది....

"నన్ను మీరు నిన్ననే చూశారు...కాదు ఇవాళే!" వసుంధర మేలిముసుగుతొలగించింది.

"మరి నేను చూసిన దయ్యం?" ఆవేశంగా అడిగాడు మూర్తి. తన తెలివితేటలేమయిపోయాయి? తనధైర్యం ఏమయిపోయింది? ఎవరు తనని ఇలా ఆట పట్టించింది?

"మీ ఉమ్మడి స్నేహితురాలు....ఆటవెలది కామాక్షి...రమానాథ్ కోరిక మీద ...ఈ ఇల్లు మీరు అమ్మే ప్రయత్నం చేయించడానికి. పద కామినీ పోదాం.....!"రావ్‌జీ వసుంధర చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"ఒక్క సందేహం! నా రివాల్వర్ గుళ్ళు"

"ఖాళీలు - అవి చెక్‌చేశాక 'కరెంటు పోదు' అని చెప్పింది నాకు. ఆమెను వెనక్కి పిలవాలనే 'వానరాదు' అన్నాను నేను... ఇవన్నీ సీక్రెట్స్....కోడ్...మీ పనివాడూ, కామాక్షీ పాత్రలు - రమానాథ్ దర్శకుడు...మిగిలినది మీకే బోధపడు....

లోపల నుంచి దబదబా శబ్దం....

"మీ భార్య మేలుకున్నట్టుంది వెళ్ళి...."

రావ్‌జీ, వసుంధర మసక చీకటిలో రమానాథ్ పెరటివైపు అదృశ్యమైపోయారు.

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ 26.11.1981